

Ярослав Падок

Будівничі Союзу

(Десять років союзової праці д-ра Василя Палідора)

Перед самим Великим із святинями бажаннями при- несе пошта повідомлення про уступлення зі секретарського посту одного з найкращих будівничих секретарів, яких здобув УНСОЮЗ за останні десятиліття. Це, відомий широко поза своїм Стенфорд-ом та Коннеллтон-ом, секретар 350-го Відділу УНСОЮЗу, д-р Василь Палідор, що перебираючись на постійне перебування до Нью-Йорку сповіщає, що він був примушений віддати секретарський пост у інші, молодші, руки.

З жалем покидаю секретарську працю...

„З жалем покидаю секретарську працю, яку я виконував понад дев'ять років“ — це перші слова його листа. Як ці слова, Сидіючи секретарів та інших відділових урядовців покидає в наші дні свої уряди з радістю, що побудили труду й обов'язок. Скільки є таких, як і найбільшій потребі віддаються прийняти на себе секретарський, чи інший, обов'язок. А тут старша віком людина, яка майже десять років з повною посвятою трудилася для УНСОЮЗу, примушена скласти свій уряд, жаліє, що не може дати віддати тієї праці, яку вона від своїх найперших днів в Америці поставила на перше місце між своїми численними родинними й громадськими обов'язками. Як дуже потрібно нам таких урядовців, які б не лише доцільно вели громадську працю, але й при цьому любили. Як б не тільки виконували свої громадські повинності, але й знаходили в них внутрішнє задоволення. Бо тільки такі народні працівники можуть добитися великих особистих і громадських успіхів.

Вояк, суддя й союзовець

З д-ром Василем Палідором знайома велика, союзова громада не від сьогодні. Від самих початків своєї секретарської праці його ім'я часто появлялося на сторінках при-

Д-р Василь Палідор

святини УНСОЮЗу та його здобуткам. Його Братство ім. св. Арх. Михаїла в Стенфорд-і щороку здобувало нових членів й прикладно відгукалося на всі заклики з централі. Зокрема успішними в членських кампаніях були роки 1951, 1957 і останній 1959. В листопаді 1957 р. д-р Палідор був одним із місячних членів разом із все-союзним переможцем Богданом Зоричем з Торонта. А згодом після закінчення торгівничої кампанії його ім'я й світлина знайшлися на почесній таблиці союзних діячів. Те саме повторилося також минулого року: д-р Палідор знову знайшовся на ювілейному таблицю найбільш заслужених учасників кампанії.

Д-р Палідор народився в селі Завалі, тербовельського повіту, де його батько був головою читальні „Просвіти“. Поранений в часі першої світової війни, він поїхав в російський полон, з якого вийшов у час відбудови української державності і став на її службу, як вояк. Згодом став суддею в Рожнівці, звідки за його громадську працю перенесено на польський захід. Після розвалу Польщі вернувся до Галичини й став президентом окружного суду в Станіславові. Переїхавши до цього краю, він став нашою на громадську службу, зокрема при-

ВАСИЛЬ ГОЛОВКА

(Посмертна записка)

Василь Головка

Саме під Великдень проминуло 40 днів від смерті Василя Головки, який помер вночі з 1 на 2 березня в Едмонтоні, по довгій і важкій недугі, прийнявши Святи Тайни. І знову не стало в живих активної, працьовитої і підприємливої людини, яка була однією з тих численних діячів, що в роках 1918—1939 своєю кров'ю й наполегливою працею клали основи під розбудову державно-політичного й господарсько-економічного життя західної вітки українського народу аж до повної окупації всіх українських земель більшовиками в 1939 р. З кожним роком меншалося ряди тих активних працівників, які, опинившись в розсіянні, не склади рук і не ждали ні від кого допомоги, але своєю працею розбудовували далі життя українських спільнот, серед яких довелось їм проживати.

Одним з таких був Василь Головка, який побирав світ у вересні 1900 р. в підлітківському селі Стронітні, звідки переїхав з батьками до недалекого княжого міста Львова, де малим хлопцем на постійний побут. У Львові закінчив народну, середню й вищу освіту і з тією столицею України тісно пов'язані найкращі молоді літа й праці та сподоби його товаришів праці, приятелів і знайомих. Як

співзвучили праці для нашої найстаршої й найбільшої міграційної установи, УНСОЮЗу. Бувши делегатом на останній конвенції УНСОЮЗу д-р Палідор досить поспіхом був заступником президиума останньої конвенції в 1958 р.

В молоді будучі УНСОЮЗу

У згаданій листі, в якому д-р Палідор повідомляв про передачу посту секретаря 350-го Відділу в інші руки, він згадує свій майже десятилітній шлях твердого секретарського обов'язку. Окремі слова листа, які варто всім нам запам'ятати, він присвячує своїй праці для поблизування Відділу, а зокрема для прислуження для нього нашої молоді. Ось вони: „За час моєї праці я докладав усіх старань, щоб скріпити Відділ внутрішніми розбудованими його членами молодого департаменту, бо ж вони, наша союзова молодь, має в більшій частині заповнити прогалину, яка постане в наслідок відходу старших членів. Мені пощастило значно скріпити молодечий департамент, бо перебираючи працю секретаря з дня 1 січня 1951, я застав у відділі 7 молодечих членів, а тепер відходячи залишив їх 47“.

Додаймо до цих важливих своїх прикладом слів те, що крім 40 молодечих членів д-р Палідор здобув для свого Відділу за той час ще 70 дорослих членів, разом 112 членів, що для місцевої невеликої громади, не є така вже мала сума.

Не для окремої слави цього заслуженого союзовець і секретаря написані ці слова. І не для подяки за його десятилітній труд на найбільш трудній а водночас найважливішій пості нашої громадської праці. Ці слова призначені для всього нашого громадянства, а зокрема для нашої великої союзової громади. Щоб вона знала, на якій твердій основі спирається наша громадська будова в цій країні та щоб брала собі приклад з цих справжніх будівничих УНСОЮЗу і всієї нашої громади в цій країні. В цій її будучині.

17-річний зоман опинився в вересні 1917 р. в австрійській армії, де закінчив як одnorічний новобранець старшинську школу й напередодні подій 1. листопада 1918 р. опинився у Львові. Тому був одним з тих нечисленних українських старшин, які від першого дня брали найактивнішу участь під час польсько-української війни. А тому, що був дитиною міста Львова і знав переважно кожну п'ядь землі прокованого й дорогого кожного з нас міста, що найважливіше до всіх нюансів нехай підступного ворога, то й не дивно, що Начальна Команда використала знання молодого хоружого, яке цінувалося тоді на вагу золота. Ввесь час бив за Львів. В. Головка приймав найактивнішу участь, виконуючи доручення Начальної Команди як старшини для окремих доручень і приймаючи активну участь в боях на найбільше загрозливіх відтинках бойового фронту, зокрема на цитаделі.

Колі з доручення Начальної Команди довелось покинути Львів, В. Головка пройшов описав в рядках УГА всі світли й трагічні й моменти. По браурному пролому під Чертовим приймав участь у сестринському наступі УГА на ворога, який не зважаючи на своє найповніше винищення тоді модерного зброю і синами ген. Галлера, панічно відбивав на захід. Якби не катастрофічна нестача стрільних політично-стратегічних подій приймали б тоді інший хід, але не так сталося як бажалося. Згодом В. Головка як полонений прожив усі страждання й відомому таборі для полонених УГА в Тухолі. І про те чудом врятувався з обіймів смерті, завдяки своїй старшій сестрі Нусі.

Вернувшись в 1920 р. до Львова, В. Головка взявся до науки, склав іспит зрілості й склав три роки приймав активну участь у боротьбі з польським окупантом як студент українського тайного університету за право вчитися в своїй „Альма Матер“. Коли ж тайний університет ліквідовано, В. Головка закінчив академію законної торгівлі у Львові і почав працювати в Ревізійному Союзі Українських Кооперативів у Львові. Спершу довелось йому працювати в сільсько-господарських, пізніше в кредитних кооперативах та Українбанку аж до Львова 22. вересня 1939 р. Був одним з найкращих кооперативних ревізорів, які допомагали творити нове життя на західно-українських землях під час польської окупації.

З приходом більшовиків до Львова, В. Головка перейшов на працю до однієї з кооперативних централей на Львівську область. Переживши шалену першу більшовицьку окупацію поїхав уже при кінці жовтня 1941 р. до відомої в'язниці при вул. Лонського з приходом нового німецького окупанта. Якщо тоді поща-

стило йому вирватися з тієї важкої в'язниці восени 1942 р., то де вперше чергу заслуга наставник його Дружини Олі, яка своїми наполегливими інтервенціями при допомозі ади. М. Волошина і сердечного приятеля Покійного Миколи Дужого врятувала свого чоловіка з певних обіймів смерті. По виході з в'язниці В. Головка працював у Нар. Торговлі аж до липня 1944, коли разом з працівниками НТ вийшов на Лемківщину, а звідти до Німеччини, звідки переїхав у 1948 р. до Канади.

Поселившись в Едмонтоні, організував тут щадячо-кредитову кооперативу „Поступ“ при УНО та присвятив усі свої сили, щоб створити свій власний варіант праці і на старості літ не тинявся в найкращих і заповітній країну долю своєї родини: дружини і двох синів юнаків Юркові та маленькому ще Славкові та виховати їх на свідомі й вірні сини Української Католицької Церкви й української нації. Але не су-

дилось. Саме в розгарті праці й зусиль невідбита смерть поклала край всім його зусиллям створити свій власний варіант праці.

У п'ятницю 4. березня українське громадянство заповнило широкі церкви св. Юрія, де за душу Покійного відслужили Панахиду чотири паниотці: парох церкви св. Юрія В. Тарнавський і співслужителі: оо. П. Смик, В. Стефанів і Ю. Ковальський. Під час Панахиди співав хор під керівництвом проф. Р. Солтанкевича. В суботу 5. березня оо. В. Тарнавський і д-р С. Каміньський відслужили заупокійний Богослуження: Парастас, св. Літургію і Панахиду при великій участі знайомих, приятелів і найближчої Родини. Над домашню виголосив надгробну проповідь о. парох В. Тарнавський, після чого гості залишилися в церкві, де спочили на українському цвинтарі св. Михайла в Едмонтоні. Хай же земля буде Покійному легкою.

М. Х.

Ніксон веде перед у правиворах в Індіяні

Індіанополіс, Індіана. — У правиворах в цьому стейті беруть участь республіканський кандидат віце-презид. Річард М. Ніксон і демократичний сенатор Джон Ф. Кеннеді. Хоч вони проти себе не виступають, бо на кожного голосують його партії прихильники, то все таки ці правивори вважають за замах на популярності між можливими двома кандидатами на президента в цьому році.

На основі меповних вислідів виходить, що Ніксон веде перел. зі 1,635 виборчих округів він дістає 165,203 голоси, а Кеннеді — 138,837. Дія порівняння треба додати, що в 1956 році президент А. Ейзенгауер в тому стейті у правиворах дістає був 351,913 голосів з усіх 4,261 району, а сенатор Кіфвер тоді ж — 242,842. Індіана є ніби республіканським стейтом, але не дуже то певним, і тому там могли б бути несподіванки.

Внаслідок соняшних плям порушена була радіова комунація з Європою і Далеким Сходом

Нью-Йорк. — Представник Радіової Корпорації Америки повідомив, що при кінці минулого тижня плями на сонці спричинили були те, що не було радіової комунації між США і Далеким Сходом в Азії. Це були найбільш осінні плями на сонці в останніх роках, і вони найдовше тривали. Телефонічна компанія в Нью-Йорку повідомила, що ці плями на сонці не перервали комунації на американському континенті, але зв'язки з Європою в більшості були зірвані. Фахівці стверджують, що соняшні плями звичайно появляються в цьому весняному часі, але радіо й телефонічні заборони звичайно не тривають так довго, як це було цього року, коли вони існували майже два дні.

72-річна прабаба Е. Л. Арбогаст вибрана як Американська Мати 1960

Нью-Йорк. — Окремі жорі, складані з американських матерів, 3-го травня вибрало з групи американських матерів з усіх стейтів, Дистрикту Колумбії і Порто Ріко, 72-річну прабабу з Лос-Анджелесу, Каліфорнія, Ембералд Луїс Арбогаст на Американську Матір 1960 року. Пані Арбогаст має 6 дітей, 10 внуків і 4 правнуків. Два її сини і три доньки навчалися в коледжі і здобули успіхи в різних ділянках. Інший її син, який тепер має 35 років, і який як дитина був складаний з американських матерів, живє нормальним життям із своєю матір'ю після того, як він переїхав окремих вишкіл. Пані Арбогаст знайшла час на організацію двох товариств з яких одне опікується надзвичайно здібними дітьми, а інше тим, що сповільнено розвиваються. В п'ятницю 6-го травня пані Арбогаст шавуватимуть окремих прийнятти в готелі „Валдорф-Асторія“ в Нью-Йорку.

Гувер хвалить Хлоп'ячі Клуби Америки

Нью-Йорк. — Колишній президент Герберт Гувер промовляв на відкритті 54-ї річної конвенції Хлоп'ячих Клубів Америки і хвалив цю організацію, бо вона є однією — „з найбільш інституцій в цій країні, які виховують характер“. Гувер промовляв з приводу положення наріжнього каменя під будову нового дому, де має міститися головна управа ХКА. Гувер казав, що будова будинку гол. управи свідчить про те, що ця організація робить „милевий крок“ в напрямі до свого подвигу. Новий будинок буде імені Герберта Гувера, який є головою ради директорів ХКА впродовж 25-ох років. Цей будинок має бути готовий ще цього літа. В конвенції бере участь 1,000 провідних молоді, які репрезентують 5550 хлоп'ячих клубів по цілій країні. Конвенція триватиме до четверга 5-го травня, коли відбудеться головне прийняття, де промову виголосить колишній президент Гаррі С. Труман.

Відзначення Ювілею проф. Василя Безкоровайного в Боффало

Учні відзначають професора Вас. Безкоровайного

3-го квітня відбувся в нас фортеп'яний поїс учениць п. Теодосії Депутат. Вечір пройшов гарно в залі історичного музею на Делевар-Нотінгем вул. Хоч погода не дописала, зібралось коло 200 осіб, з яких майже половина — були американці.

Першу частину вечора, присвячену випуванню 60-ліття композиторської праці і 80-ліття життя проф. Василя Безкоровайного, відкрив і привітав Ювілятом в українській і англійській мовах, який виголосив найстарша учениця Архистид Борачок. Широкі привіт та спонтанні оплески публіки зворушили мистця до сліз. Цю частину вечора випунали 10 його творів, що їх відіграли наші діти та інших народностей, а закінчило її вручення Ювілятові двох китців квітів. Одну китицю піднесла учениця-українка, другу — американка.

В програму другої частини поїсу ввійшли твори „Класичної музики“.

Виступ завершено подякою вчительці за її невтомну працю та врученням їй квітів і дарунків. На прохання дітей зфотографовано їх спільно з Ювілятом та вчителькою.

Слід підкреслити, що пані Депутат, яка підготувала до виступу 19 учениць, вложила багато праці і музичного знання в молоді душі. Твори були вміло підготовані, добре розумні і мило вражали слухачів, викликаючи рясні оплески. Гадаю, що вчительці належить признання і за те, що учні — чужинці грали твори наших композиторів, як проф. Безкоровайного, Косенка та Леонтовича. Залишається побажати вчительці багато здоров'я та сили для дальшої праці, а учням витривалості і успіхів у навч.

Присутні

Рідним, Приятелям, Землякам з Угнова й Угнівщини та Знайомим подасмо болісно сумну вістку, що наш Невіджальований ЧОЛОВІК, БАТЬКО, ТЕСТЬ, ДІДУНЬО й КУЗИН,

бл. п. МИКОЛА БІЛИН

прийнявши Найсвятіші Тайни, відійшов у Вічність у спокої домі в Асторії, Л. А., у вівторок, 3-го травня 1960 року, в год. 6:00 ранку, на 75-му році трудовитого життя.

Покойник походив із Угнова, тамського повіту, Західної України, а до США прибув 1923 р.

ПАНАХИДУ за спокій його Праведної Душі будуть відслужені в СЕРЕДУ, 4-го та в ЧЕТВЕР, 5-го ТРАВНЯ 1960 року, кожного разу в год. 8:00 вечора, в похоронному домі Клін, при Broadway і 36th Street, Astoria, L. I. N. Y.

ПОХОРОН відбудеться у П'ЯТНИЦЮ, 6-го ТРАВНЯ 1960 р., в год. 9:00 ранку, з того ж похоронного дому де української греко-кат. церкви Воздвиження. Несеного Хреста, 37-09 31st Avenue в Асторії, Л. А., а зідса, після Служби Божеї на цвинтар св. Миколая в Асторії.

ВІЧНА ПОМУ ПАМ'ЯТЬ!

Безмірним горем прибиті:

КАТЕРИНА — дружина
МАРІЯ й СВА — доньки
Микола РИВАК й Янів ГАВРИЛКО — зяті
БОРИС і РОМАН — внуки
о. Василь ГУМОВСЬКИЙ з Родиною

Куровицький і Бачинський
Нині дуже в асесі.
Во наш УСК сидить вже міцно
І певно на чолі табелі.

Файно хлопці, загравайте
І стійте до екстракції!
А при тому споживайте
К & В шинки й ковбаси!

До доброї кондиції змагунів УСК-у в цьому сезоні значною мірою причинилися ці знамениті М'ЯСНІ ВИРОБИ, які щодня можна набути

— у —

двох крамницьях

К. & В.

Meat Market, Inc.

New York, N. Y.

128 FIRST AVENUE
Between 7th & 8th Sts.
Tel.: GRamercy 7-0344

166 AVE. "B"
Between 10th & 11 Sts.
Tel.: CAanal 8-5590

АПЛІКАЦІЇ

НА ПРИЙНЯТТЯ

на

КУРСИ

УКРАЇНОЗНАВСТВА

УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ

на „СОЮЗІВЦІ“ — в Кергонксон, Н. Н.

8-го серпня — 1-го вересня 1960 р.

Ім'я Член УНСОЮЗу, Відд.
Адреса
Вік
Знання української мови: — добре; слабе; дуже слабе.
Залучаю нарахунок оплати: \$
(Потім оплата курсів є \$120.00. Половинку надходжень треба вклатити з аплікацією).

ОРГАНІЗАЦІЯ ОБОРОНИ ЧОТИРЬОХ СВОБІД УКРАЇНИ ВІДІЛ В ГАРТФОРДІ

запрошує Українське Громадянство Гартфорду й Околиці, прибути чисельно на ДОПОВІДЬ.

„В УКРАЇНІ 30 РОКІВ ТОМУ І СЬОГОДНІ“

яку виголосить

Голова Головної Управи ООСХУ

проф. Іван Вовчун

в суботу, 14-го травня 1960 р.

в год. 8:00 вечора

в приміщенні УКР. ГОР. КЛУБУ в ГАРТФОРДІ.

УПРАВА ВІДДІЛУ

ДИРЕКЦІЯ УНІВЕРСИТЕТУ УКРАЇНОЗНАВСТВА при АНТШ — повідомляє, що

П'ЯТНАДЦЯТИ ЦИКЛІ ВИКЛАДІВ

відбудуться — в СЕБЕТОУ, дня 7-го ТРАВНЯ ц. р.

Викладами обрані: історію України на переломі XIX і XX ст., українську літературу — класичну й новішу та торгівлю України в період Гетьманщини.

Початок викладів — точно в год. 2:00 по пол.

Увага! Увага!
ДІТРОЙТ, ВІНДЗОР і ОКОЛИЦЯ!

В суботу, 7-го травня 1960 р.

в залі

УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО ДОМУ

при 4655 Martin Street — DETROIT, Mich.

— відбудуться —

ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ
Окружного Комітету Відділів
УНСОЮЗу.

участь в яких повинні взяти члени Окружної Управи, представники Відділів. Відділові урядовці та конвенційні делегати Відділів:

ДІТРОЙТ	75, 146, 175	ЛІМІНГТОН	504
ГЕМТРЕМ	183, 292	ВІНДЗОР	341
ДЖЕКсон	30, 94	ЛОНДОН	460
СЕТІНО	302	РОССФОРД, Огайо	71, 235
АМЕРСБЕРГ	506	ТОЛІДО, Огайо	165, 167

ПОРЯДОК НАРАД:

1. Відкриття Зборів;
2. Прийняття протоколу попередніх Зборів;
3. Звіт Управи та їх прийняття;
4. Вибір нової Управи;
5. Планування нової праці;
6. Закриття Зборів.

ПОЧАТОК ЗБОРІВ — в год. 7:00 вечора.

У Зборах візьмуть участь:

д-р Ярослав ПАДОХ — гол. секретар УНСОЮЗу,
Володимир ДІДИК — гол. радний УНСОЮЗу,
мтр. Іван СКОЧИЛАС — гол. організатор УНС.

\$1.00

В НЕДІЛЮ, 8-го ТРАВНЯ 1960 року
МОЛОДЬ — БУДУЧІСТЬ НАЦІ! Кожний вплачений ДОЛЯР на сплату УКРАЇНСЬКОГО СПОРТОВОГО МАНДАНУ в НЬЮ-Йорку — причиниться до виховання і вирощення нашої Молоді.

Вже вийшла з друку нова КНИЖКА
В. ЧАПЛЕНКА
„ПРОПАЩІ СИЛИ“
(українське „радянське“ письменство 20-их років), з потім авторським текстом.
Можна також набути попередню книжку цього ж автора.
„ДЕНЮ ПРО МОВУ“
Ціна — 1.00 дол.
Замовляти:
V. CHAPLENKO
с/о UVAN 111/2 W. 26st St.
New York, N. Y., USA

ДИВІДЕНДИ
4% РІЧНО
ПЛАТВО
ДВА РАЗИ
В РОКІ
ОТЧЕНЬ-ЛИШЕНЬ
пропонує платити від вложених грошей.
Урядовання:
Понеділок 6-8 веч.
Середа 6-8 веч.
П'ятниця 6-9 веч.

Складати і позичати гроші
НАЙКОРИСНІШЕ
У ФЕДЕРАЛЬНІЙ КРЕД. КООПЕРАТИВІ
„САМОПОМІЧ“ в Дінерзі Сіті
SELFRELIANCE (J. C.) Federal Credit Union
136 Essex Street — Jersey City, N. J.
Кооператива приймає вкладки до висоти 10,000 дол. і платить високу дивіденду. При вкладках безплатно безплатно на життя. Удільє позички до висоти 5,000 дол. на протязі 5 років. При позичках висока відсоток і безплатне забезпечення в разі нещастя або непрацездатності до висоти позичкової суми.
За інформацією клієнтів:
JERSEY CITY — DE 3-5348; OL 6-4099
PASSAIC — PR 8-0227
Головствє в цілї інформувати дівіденди за 1959 рік.
Надавайте можливість зміну адреси.

